

**Konferencja Międzyparlamentarna ds.
WPZiB/WPBiO w Zagrzebiu (2–4 marca 2020 r.)**

KONKLUZJE

Konferencja Międzyparlamentarna:

1. Zauważa, że zewnętrzne środowisko strategiczne Unii stało się bardziej złożone i jest coraz częściej kwestionowane; uważa, że UE musi przyjąć rolę światowego przywódcy i aktywnie bronić swoich wartości i interesów oraz promować je na całym świecie, w szczególności w zakresie multilateralizmu, prawa międzynarodowego, demokracji i praw człowieka.
2. Obecne środowisko bezpieczeństwa charakteryzujące się większą asertywnością niektórych potęg światowych i regionalnych, rosnącym naciskiem na wielostronną współpracę i instytucje oraz zmieniającą się dynamiką na arenie międzynarodowej, wymaga wzmoczonej współpracy między państwami członkowskimi i instytucjami UE.
3. Podkreśla zatem pilną potrzebę ścisłej koordynacji politycznej i strategicznej oraz potrzebę podejmowania większej liczby wspólnych i proaktywnych działań zewnętrznych, aby UE mogła sprostać licznym wyzwaniom, które bezpośrednio lub pośrednio wpływają na jej bezpieczeństwo, wartości i interesy strategiczne; podkreśla znaczenie dalszej poprawy skuteczności wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.
4. Przypomina, że aby zwiększyć skuteczność swojej pozycji w sąsiedztwie i poza nim, UE musi być w stanie współpracować ze strategicznymi partnerami o podobnych poglądach z całego świata, którzy podzielają jej wartości i zasady; w związku z tym wzywa do poprawy jej zdolności przewidywania skutków globalizacji, zewnętrznych kampanii dezinformacyjnych oraz nowych priorytetów i sojuszy zawieranych przez wschodzącą potęgę, a także reagowania na nie.
5. Popiera dalsze dyskusje dotyczące utworzenia ewentualnych platform włączającego dialogu politycznego w UE, przy pełnej współpracy z państwami członkowskimi w celu uzgodnienia wspólnych europejskich stanowisk w bieżących kwestiach struktury

bezpieczeństwa UE, w tym skuteczności procesów decyzyjnych w zakresie polityki bezpieczeństwa oraz promowania wspólnych wartości i interesów.

6. Z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę przewodniczącej Komisji dotyczącą zwołania konferencji w sprawie przyszłości Europy; podkreśla potrzebę należytego uwzględnienia kwestii WPZiB i WPBiO w ramach konferencji, a także znaczenie włączenia parlamentów narodowych w jej prace; popiera udział krajów Bałkanów Zachodnich w konferencji.

7. Podkreśla kluczową rolę parlamentów odgrywaną przez dyplomację parlamentarną, mediację i zapobieganie konfliktom, stanowiącą filar wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE; wzywa do większego zaangażowania parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego w kontrolę odpowiednich instrumentów zewnętrznych UE, nadzór nad nimi i kierowanie nimi; ponownie podkreśla znaczenie parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego jako niezbędnych podmiotów w kontekście wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

8. Z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Komisji w perspektywę przystąpienia Bałkanów Zachodnich do UE i potwierdzenie ogromnego strategicznego znaczenia tego regionu dla Unii; podkreśla swoje zaangażowanie w proces rozszerzenia, który pozostaje najważniejszym filarem polityki UE w odniesieniu do jej najbliższego sąsiedztwa; ponownie podkreśla, że UE potrzebuje ambitnego i wiarygodnego stanowiska w sprawie rozszerzenia.

9. Przyjmuje do wiadomości nową metodykę rozszerzenia; ponownie podkreśla, że UE powinna nadal pełnić rolę przewodnika dla państw Bałkanów Zachodnich w procesie przystąpienia, oraz zachęca Radę Europejską do dalszego wspierania europejskiej ścieżki Bałkanów Zachodnich; podkreśla, że rozszerzenie jest procesem opartym na merytorycznej ocenie, który zależy od przestrzegania kryteriów kopenhaskich, zasad demokracji, poszanowania podstawowych praw i wolności, w tym praw osób należących do mniejszości, przestrzegania zasady praworządności oraz poszczególnych osiągnięć w zakresie spełniania kryteriów, a także ich zrównoważonego wdrażania; podkreśla znaczenie utrzymywania dobrych stosunków sąsiedzkich i należytego dostosowania się do WPZiB przez kraje kandydujące.

10. Przypomina, że perspektywa europejska stanowi potężny katalizator reform, konsolidacji demokracji i wzmocnionej kontroli UE zarówno w krajach kandydujących, jak i potencjalnych krajach kandydujących; przyjmuje do wiadomości zalecenie Komisji dotyczące rozpoczęcia negocjacji w sprawie przystąpienia z Republiką Albanii i Republiką Macedonii Północnej, oparte na pozytywnej ocenie poczynionych postępów i spełnienia kryteriów określonych przez Radę; oczekuje, że Rada Europejska powróci do tej kwestii przed szczytem UE–Bałkany Zachodnie w Zagrzebiu, aby stworzyć silny bodziec w procesie rozszerzenia.

11. Podkreśla, że UE powinna nadal koncentrować się na Bałkanach Zachodnich również w

obszarze bezpieczeństwa i obrony, zapewniając im wsparcie w budowaniu zdolności w zakresie zapobiegania zagrożeniom klimatycznym, hybrydowym i zagrożeniom dla cyberbezpieczeństwa, a także dezinformacji, szczególnie przez zorganizowany dialog, ćwiczenia i komunikację strategiczną oraz przez promowanie wspólnych wartości i interesów.

12. Uznaje, że stabilność Unii jest narażona na różne wyzwania i zagrożenia, których powodem jest jej wschodnie i południowe sąsiedztwo, oraz zachęca do rozwijania bliższych stosunków strategicznych ze wschodnimi i południowymi partnerami; przypomina o potencjale transformacyjnym UE dla obszarów i krajów sąsiedzkich; ponownie podkreśla swoje poparcie dla partnerów wschodnich i ich odporności; podkreśla jednak, że aby osiągnąć większy sukces, Partnerstwo Wschodnie potrzebuje nowej dynamiki i wzmocnionego podejścia w celu osiągnięcia dalszej konwergencji zgodnie z aspiracjami każdego państwa w duchu zasady „więcej” oraz w pełnej zgodności z warunkowością polityczną; w związku z tym oczekuje dyskusji na temat priorytetów i celów Partnerstwa Wschodniego dotyczącego okresu po 2020 r. podczas zbliżającego się szczytu Partnerstwa Wschodniego.

13. Przypomina, że stabilność, bezpieczeństwo i dobrobyt południowego sąsiedztwa mają kluczowe znaczenie dla UE; przypomina, że państwa te znajdują się obecnie pod presją migracyjną spowodowaną konfliktami, przemocą i niestabilną sytuacją w Syrii, Libii, Sahelu i regionie Afryki Subsaharyjskiej; podkreśla znaczenie uzupełnienia wysiłków w zakresie polityki i bezpieczeństwa strategią ukierunkowaną na zapewnienie bezpieczeństwa południowemu sąsiedztwu i promowanie wartości i procesów demokratycznych; przypomina również, że Afryka, ze względu na jej wyzwania dotyczące demografii, bezpieczeństwa i rozwoju, powinna być priorytetem polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa Unii Europejskiej; uważa pokój i trwałą stabilizację sytuacji w Libii za wspólny priorytet przyczyniający się do zapewnienia stabilności w całym regionie eurośrodiemnomorskim; podkreśla swoje pełne poparcie dla działań prowadzonych przez ONZ na rzecz politycznego rozwiązania kryzysu, zgodnie z konkluzjami konferencji w Berlinie; podkreśla również potrzebę utrzymania jedności Libii, stałego dialogu między stronami oraz wsparcia dla rozpoczęcia nowej operacji w ramach WPBiO w obszarze Morza Śródziemnego, której celem jest wprowadzenie embarga na broń oraz zwalczanie przestępczości zorganizowanej; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie wysokiego przedstawiciela /wiceprzewodniczącego, że Unia Europejska jest w pełni zaangażowana w proces pokojowy na Bliskim Wschodzie.

14. Wyraża poważne zaniepokojenie zagrożeniem zewnętrznym, którego doświadcza Grecja ze względu na obecną nagłą, masową, zorganizowaną zagranicą i asymetryczną koncentrację cudzoziemców na jej granicach lądowych i morskich z Turcją stanowiących południowo-wschodnią granicę UE.

15. Podkreśla wkład misji i operacji cywilnych i wojskowych prowadzonych przez UE w zapewnienie międzynarodowego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności; uznaje, że UE powinna działać jako podmiot globalny zdolny do jednoczesnego nadzorowania wielu

obszarów geograficznych.

16. Ubolewa nad załamaniem się skutecznych międzynarodowych systemów kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieprolifracji, a także środków deeskalacji i budowy zaufania stanowiących podstawę europejskiego i światowego bezpieczeństwa; podkreśla, że ze względu na „nowo powstające technologie”, takie jak cybertechnologia i broń autonomiczna, rozbrojenie, kontrola zbrojeń i nieprolifracja powinny stać się głównym przedmiotem polityki UE; wzywa wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego do dalszego wykorzystywania wszelkich dostępnych środków politycznych i dyplomatycznych w celu zabezpieczenia wspólnego wszechstronnego planu działania (JCPOA) oraz do wprowadzenia spójnej i wiarygodnej strategii dotyczącej wielostronnych negocjacji w sprawie regionalnej deeskalacji w Zatoce Perskiej.

17. Zachęca do przyjęcia w stosunkach międzynarodowych zarówno na forach wielostronnych, jak i w stosunkach dwustronnych z państwami trzecimi podejścia skoncentrowanego na poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności; podkreśla znaczenie ochrony praw człowieka na całym świecie i w związku z tym popiera zatwierdzenie ewentualnego globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka jako narzędzia wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwalczania bezkarności osób współwinnych poważnych naruszeń praw człowieka na całym świecie.

18. Uznaje wysiłki państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony mające na celu dalsze zacieśnianie europejskiej współpracy w zakresie obrony, między innymi poprzez dalsze wdrażanie, konsolidację i spójność uruchomionych inicjatyw obronnych (PESCO, CARD, EFO, Mobilność wojskowa) oraz przez rozwój ukierunkowanego na potencjał wymiaru przemysłowego i badawczego inicjatyw obronnych UE; zachęca do poczynienia postępów w trwającej debacie dotyczącej proponowanego Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju; popiera bardziej ukierunkowaną współpracę UE–NATO jako inwestycję w bezpieczeństwo europejskie i wkład w stosunki transatlantyckie, przy jednoczesnym poszanowaniu szczególnej roli obu organizacji.

19. Uznaje konieczność przyszłej współpracy ze Zjednoczonym Królestwem w zakresie WPZiB i WPBiO; jest gotowa wnieść wkład w konstruktywną dyskusję na temat ram przyszłej współpracy UE ze Zjednoczonym Królestwem w zakresie WPZiB i WPBiO; popiera wysiłki Komisji zmierzające do omówienia tego tematu ze Zjednoczonym Królestwem; zachęca parlamentarzystów Zjednoczonego Królestwa do podkreślenia znaczenia przyszłej współpracy w zakresie WPZiB i WPBiO.

20. Wzywa do ściślejszej i spójniejszej współpracy między parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; podkreśla potrzebę zapewnienia skutecznej kontroli parlamentarnej inicjatyw w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

21. Uważa, że związek między wspólną przestrzenią wolności i bezpieczeństwa, o której mowa w art. 67 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a wspólną polityką zagraniczną, bezpieczeństwem i obroną ma zasadnicze znaczenie w ramach spójności między strategiami UE określonymi w art. 7 ww. Traktatu; podkreśla, że w tym samym zakresie bezpieczeństwo i stabilność w UE można zapewnić przez wspólną politykę obronną; podkreśla, że w tym kontekście udział w inwestycjach w sektorze obrony powinien opierać się na zasadzie równego dostępu dla wszystkich państw członkowskich.

22. Zwraca uwagę na strategiczny przegląd PESCO i wzywa państwa członkowskie do pełnego zaangażowania na rzecz stopniowego kształtowania wspólnej polityki obronnej zgodnie z przepisami art. 42 TUE, a tym samym wzmocnienia tożsamości i niezależności europejskiej, przy pełnym poszanowaniu zasadniczej roli NATO w Europie i w regionie transatlantyckim oraz zobowiązań państw członkowskich UE będących również sojusznikami NATO, w celu wspierania pokoju, bezpieczeństwa i postępu w Europie i na świecie; wzywa państwa członkowskie UE do nasilenia działań w zakresie planu działania na rzecz mobilności wojskowej; zaleca, aby Komisja i wysoki przedstawiciel / wiceprzewodniczący podzielili się swoimi przemyśleniami w tym zakresie w sprawozdaniach z pierwszych stu dni.

23. Podkreśla znaczenie utrzymania odpowiedniego przydziału środków w celu osiągnięcia poziomu ambicji w odniesieniu do EFO i mobilności wojskowej w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027, których celem będzie wspieranie realizacji strategicznych celów UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony; popiera strategiczne podejście do długoterminowego wspólnego rozwoju potencjału; podkreśla potrzebę uwzględnienia elementu wsparcia w zakresie udzielania zamówień publicznych, a tym samym wprowadzenia europejskiej solidarności i spójności w budowaniu zdolności obronnych oraz wzywa Komisję i wysokiego przedstawiciela / wiceprzewodniczącego do potraktowania tego jako priorytetu.

24. Przypomina, że integracyjne podejście do obrony, zapobiegania konfliktom, ich rozwiązywania i mediacji ma nadrzędne znaczenie dla ich długoterminowej rentowności, oraz przypomina o większej skuteczności rozwiązywania konfliktów, gdy w całym procesie i w budowaniu zdolności architektury bezpieczeństwa UE przestrzega się parytetu płci i równości płci; wzywa Komisję i ESDZ do zapewnienia strukturalnego zaangażowania kobiet we wszystkie działania związane z zarządzaniem kryzysowym; wzywa UE i państwa członkowskie do czynnego udziału we wdrażaniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz rezolucji będących jej następstwem.

25. Z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie wysokiego przedstawiciela / wiceprzewodniczącego do ścisłej współpracy z parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim; oczekuje współpracy z wysokim przedstawicielem / wiceprzewodniczącym w ważnych kwestiach omawianych podczas tej konferencji; wyraża wolę dokonania oceny postępów poczynionych w tych kwestiach wraz z wysokim przedstawicielem / wiceprzewodniczącym podczas kolejnej Konferencji Międzyparlamentarnej.